

Nagymágócs, 1889. október 29. – Hódmezővásárhely, 1962. október 30.

Szülei nincstelen agrárproletárok voltak. Hat elemiit végzett, utána asztalosnak tanult. A hetedik–nyolcadik osztályt már felnőtt fejjel, a dolgozók esti iskolájában fejezte be. Tizenhat éves korában egyik rokona magával vitte Budapestre. A Király Színháznál, a Magyar Színháznál, majd a Népoparánál dolgozott díszletmunkásként. 1910-től tagja lett a földmunkások szövetségének. 1914-ben behívták katonának, 1915-ben orosz hadifogságba esett. 1918-ban belépett a Vörös Hadseregbe, Kolcsak csapatai és a Csehszlovák Légiónak ellen harcolt. 1920-ban tért haza Hódmezővásárhelyre, ahol földműves napszámosként dolgozott. Kapcsolatot teremtett a szociáldemokrata földmunkásokkal, 1922-ben belépett az MSZDP-be. A pártszervezeten belül a baloldali szárnyhoz tartozott. 1931–1944 között vezetőségi tag. Gyűléseket szervezett, propagandaanyagokat terjesztett, a helyi és az országos választások idején szervezőmunkát végzett. 1934-ben, rövid letartóztatás után, rendőri felügyelet alá helyezték. 1934-től tíz éven át a város törvényhatósági bizottságának szociáldemokrata tagja.

1944 októberében, a város felszabadítása után azonnal belépett a MKP-ba. December 18-án mint a város képviselőjét beválasztották az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1945 tavaszán tagja lett a helyi földigénylő bizottságnak. Bekerült a FÉKOSZ, a DÉFOSZ majd a MEDOSZ megyei bizottságába. 1957-ben részt vett az MSZMP újjászervezésében. 1958-ban ment nyugdíjba.